

Internetconsultatie Ingebruiknamebesluit Besluit bouwwerken leefomgeving

Artikel 1, onderdelen A, B en E

Uit de Nota van Toelichting begrijp ik dat de wijzigingen van deze onderdelen bedoeld zijn om de samenhang tussen de vergunningplicht op grond van de artikelen 2.25 en 2.26, de vergunningvrije bouwactiviteiten op grond van artikel 2.27 en de meldingplicht op grond van art. 2.17 te verduidelijken. Beoogd wordt te verduidelijken dat vergunningvrije bouwactiviteiten niet alsnog onder de meldplicht vallen.

De voorgestelde wijzigingen maken de artikelen 2.17, 2.18, 2.25, 2.26 en art. 2.27 erg moeilijk te doorgronden. De onderlinge samenhang wordt daardoor – in weerwil van de bedoeling van de wijzigingen – juist onduidelijker.

Het is verwarrend om eerst in de aanhef van het tweede lid van art. 2.17 (nieuw) te bepalen dat voor een ‘gevolgklasse 1 bouwactiviteit’ op grond van art. 2.25 of 2.26 het verbod van art. 5.1 lid 2 Ow van toepassing is, om vervolgens in art. 2.18 lid 1 (nieuw) te bepalen dat in afwijking van art. 2.25 en 2.26 voor een ‘gevolgklasse 1 bouwactiviteit’ het verbod van art. 5.1, tweede lid Ow niet geldt.

Ook zou misschien gezegd moeten worden dat nooit voldaan kan worden aan de in de aanhef van art. 2.17 lid 2 opgenomen voorwaarde dat het om een volgens art. 2.25 of 2.26 als vergunningplichtig aangewezen bouwactiviteit moet gaan. Art. 2.18 lid 1 (nieuw) bepaalt namelijk dat die vergunningplicht niet geldt. Het is ook niet logisch om een uitzondering op de artikelen 2.25 en 2.26 in art. 2.18 op te nemen. De uitzonderingen op beide artikelen staan namelijk in art. 2.27.

Daarnaast is het de bedoeling van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen dat als tegelijk met een ‘gevolgklasse 1 bouwwerk’ vergunningvrije delen worden gerealiseerd, bijvoorbeeld een dakkapel, de kwaliteitsborging ook betrekking heeft op die vergunningvrije delen. Zie Kamerstukken II 2015/16, 34 453, nr. 3, blz. 74 en NvT bij Besluit kwaliteitsborging voor het bouwen, p. 28). Ik vraag me af of dat nog opgaat door de voorgestelde wijziging in de aanhef van art. 2.17 lid 2. Uit die wijziging volgt namelijk dat een bouwactiviteit op grond van art. 2.25 of 2.26 onder de vergunningplicht van art. 5.1 lid 2 Ow moet vallen om als gevolgklasse 1 te kunnen worden aangemerkt.

Artikel 1, onderdeel D

Beslistermijn

De voorgenomen bepaling over het ingebruiknamebesluit voorziet niet in een expliciete beslistermijn. Daarmee lijkt de redelijke termijn, zoals bedoeld in artikel 4:13 Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het zou goed zijn dit te expliciteren in de nota van toelichting.

Leges

Het ingebruiknamebesluit van het voorgestelde artikel 2.21a werkt kostenverhogend voor het bevoegd gezag. Het is redelijk als deze kosten bij de veroorzaker, degene die bouwt, worden neergelegd. Gemeenten zouden daarom de mogelijkheid moeten hebben om leges in rekening te brengen voor de voorgestelde ontheffing. Om die mogelijkheid te bieden zou aan het eerste lid van het voorgestelde art. 2.21a moeten worden toegevoegd dat de ontheffing ‘op verzoek’ kan worden verleend. Nu blijft in de tekst van de regeling in het midden of de ontheffing ambtshalve dan wel op verzoek wordt verleend. Wel is in de voorgestelde nota van toelichting als werkwijze opgenomen dat de initiatiefnemer een verzoek om ontheffing kan indienen als hij van mening is dat herstel niet proportioneel is. Voor de duidelijkheid zou het goed zijn om dat in de tekst van art. 2.21a tot uitdrukking te laten brengen. Bovendien zou het goed zijn om in de nota van toelichting ook expliciet te maken dat gemeenten leges in rekening kunnen brengen voor de beoordeling van het verzoek om een ontheffing. In de nota van toelichting is op dit moment nog niets opgenomen over de bestuurlijke lasten. Deze staan nog op ‘PM’. Het verder brengen van deze wijziging van het Bbl, zonder de mogelijkheid om voor het ingebruiknamebesluit leges te heffen, en zonder nader onderzoek naar en compensatie van de voor gemeenten toegenomen lasten zou in strijd zijn met artikel 2 van de Financiële-verhoudingswet.

Bestuurlijke lasten vanwege juridische kosten

Een onderzoek naar de bestuurlijke lasten als gevolg van de voorgenomen invoering van een ingebruiknamebesluit is aan te bevelen. Het bevoegd gezag wordt bij de behandeling van verzoeken om een ingebruiknamebesluit namelijk niet alleen geconfronteerd met kosten voor de beoordeling van dat verzoek. Er zal naar verwachting ook sprake zijn van aanzienlijke juridische vervolgcosten.

Het ingebruiknamebesluit is namelijk op een rechtsgevolg gericht, te weten het opheffen van het verbod op ingebruikname uit artikel 2.21 lid 1 Bbl. Daarmee kwalificeert het ingebruiknamebesluit als een beschikking in de zin van artikel 1:3 lid 2 Awb waartegen bezwaar, beroep en hoger beroep openstaat. Te verwachten valt dat verzoekers vaak van deze mogelijkheden tot rechtsbescherming gebruik zullen maken, als het bevoegd gezag een verzoek om een ingebruiknamebesluit weigert en het ingebruiknameverbod uit artikel 2.21 lid 1 Bbl handhaaft. De belangen van een verzoeker om een bouwwerk na afronding van de bouw te kunnen gebruiken zijn immers groot, zeker in tijden van woningnood. Juridische procedures over het ingebruiknamebesluit zullen daarom naar verwachting een aanzienlijke inzet van het bevoegd gezag vergen. Hiermee gaan ook aanzienlijke kosten gepaard. Gelet op artikel 2 van de Financiële-verhoudingswet dienen deze kosten voor het bevoegd gezag in beeld gebracht en deugdelijk gecompenseerd te worden.